

UBYTOVÁNÍ

● Za ubytováním je potřeba se z Kladrub vydat do sousedních Koles. Součástí dostihového a parkurového areálu je rozlehlý **penzion Vasury** zařízený v moderním jezdeckém stylu. Jeho součástí je například regulární drezurní kolbiště. Dvoulůžkový pokoj stojí na jednu noc 650 korun, toalety a sprcha jsou samozřejmou součástí pokoje. Do ceny je započítané i parkování v oploceném areálu, koupání v bazénu a dokonce i cvičení v posilovně. Za

malý příplatek je k dispozici také sauna. Telefon: 606 530 359.

● Pokud by v Kolesách bylo obsazeno, přejděte do nedaleké Přelouče. Tamní **hotel Fontána** má k dispozici osmdesát lůžek a za jedno přespání se platí 510 korun. Telefon: 466 958 716.

● Kdo o prázdninách putuje jen se stanem a spacákem, může v Semíně (tři kilometry od Kladrub východním směrem) využít služeb místního kempu.

KAM NA JÍDLO

Výběr pohostinství je v Kladrubech více než skromný, ale pro výletníky postačující. Teplá jídla nabízí přímo hřebčín ve své správné budově. Druhou možností je zastavit se v nedalekém hostinci **U černého koně** (poněkud zvláštní název pro hostinec v místě proslulém chovem běloušů). Je to poutivá venkovská hospoda s patřičnou nabídkou prověřených delikates. Základ tvoří nakládané pochoutky – matjesy, zavináč, hermélín. K tomu velmi dobře ošetřené Postřižinské pivo, světlé i tmavé. Půllitr za necelou dvacetikorunu, vychlazené právě tak akorát a s pěnou jak

ze smetany. Aktuální nabídka psaná křídou na černé tabuli pamatuje i na teplá jídla. Gulášová polévka je opravdu domácí, žádná instantní vylepšovaná kostičkami levného kabanosu. Za dvanáct korun dostanete kouřící talíř plný husté polévky s kusy masa a brambor. A za třicet korun můžete pokračovat grilovaným kuřecím nebo vepřovým masem. Podává se sice na tácku, ale zato s vydatnou porcí hořčice i kečupu a ošatkou čerstvého chleba. Na zahrádce před hostincem se sedí tak příjemně, že někteří turisté tu od oběda vydrží až do podvečera.

KAM NA VÝLET

Je polovina léta a horké slunce vyvolává chuť spíše na pořádné osvěžení než na mnohakilometrové putování. Proto následující tip směřuje k vodě. Vydejte se přibližně deset kilometrů směrem na východ. Kousek za Přeloučí leží na pravém břehu Labe obec **Mělčice** a u ní rozlehlý písňík s čistou vodou. Můžete tu jen tak odpočívat a koupat se. Nebo si tu na hřišti můžete zahrát volejbal, plážový fotbal či tenis. Kdo chce, svezte se tu dokonce na vodních lyžích. A jeden z břehů písňíku tu už řadu let funguje jako vyhlášená nudistická pláž. Mezi borovým lesem a písčitým břehem stojí tu a tam přívěs přebudovaný na pojiždné občerstvení, ve kterém se prodávají langoše, zmrzlina, pivo, limonády nebo opečené párky. Pokud by snad náhodou přšelo, můžete si zajet třeba do **Chlumce nad Cidlinou** a prohlédnout si zámek. Cesta z Kladrub trvá právě tak dlouho, abyste si přezpívali písňíku o zámku, který stojí za lesem, a mladíkovi, kterého vzali na vojnu. Šavličku měl broušenou na dvě strany...

stvení, ve kterém se prodávají langoše, zmrzlina, pivo, limonády nebo opečené párky. Pokud by snad náhodou přšelo, můžete si zajet třeba do **Chlumce nad Cidlinou** a prohlédnout si zámek. Cesta z Kladrub trvá právě tak dlouho, abyste si přezpívali písňíku o zámku, který stojí za lesem, a mladíkovi, kterého vzali na vojnu. Šavličku měl broušenou na dvě strany...

Magazín IN spolupracuje
s agenturou
Czechtourism

FOTO: VÁCLAV TRACHTA

Stáje na nádvoří hřebčína

→ sančním zámek a hospodářskými staveními je pouze polovina státem chráněné památky.

Tu druhou polovinu jste už předtím viděli na pastvinách – ano, živí koně byli v roce 1995 poprvé v historii prohlášeni za národní kulturní památku. Ještě nikdy nikde na světě se nestalo, aby hospodářské zvíře bylo postaveno na roveň hradům, zámkům, sochám či malířským plátnům.

Například v sousedním Německu je württemberský zemský hřebčín Marbach rovněž státní kulturní památkou, jenže bez chovaných koní. To až starokladrubákům se na konci milénia dostalo takové výsady.

A nedostali ji ani z protekce, ani zadarmo. Stalo se tak až po více než čtyřech stovkách let výcviku, zkoušek a šlechtění.

Odborný popis tohoto plemene není nijak libozvučný, posuďte sami: Typickým znakem starokladrubských koní je klabonosá (konvexní) hlava s výrazným velkým živým okem, vysoko nasazený mohutný klenutý krk s méně znatle-

ným kohoutkem, široký a hluboký hrudník, mohutná široká záď, dobrý kostnatý fundament, strmější lopatka umožňující typický pohyb – elastické, kadencované a prostorné chody s vysokou akcí hrudních končetin v klusu. Tak o koních hovoří chovatelské publikace.

Teď ale zkuste něco jiného, potichu nechte přes ústa splynout slůvko galakariosier. Zní jemně, starosvětsky a noblesně. Právě takoví starokladrubáci jsou. Galakariosiéři, čili koně speciálně vyšlechtění pro záprah kočárů, pro vozatajský sport, pro pohodlnou a klidnou jízdu pod sedlem. Pro práci u šlechtických dvorů. Například šestispřeží běloušů si v roce 1994 koupila dánská královna Margretha II.

Bílá a černá

Doposud byla řeč jen o bělouších, ale to není vzhledem ke starokladrubskému plemenu tak úplně spravedlivé. Rovnocennou součástí chovu jsou i černí vraníci. Ty však nenajdete v Kladrubech, ale v „odloučeném hřebčíně“ ve Slati-